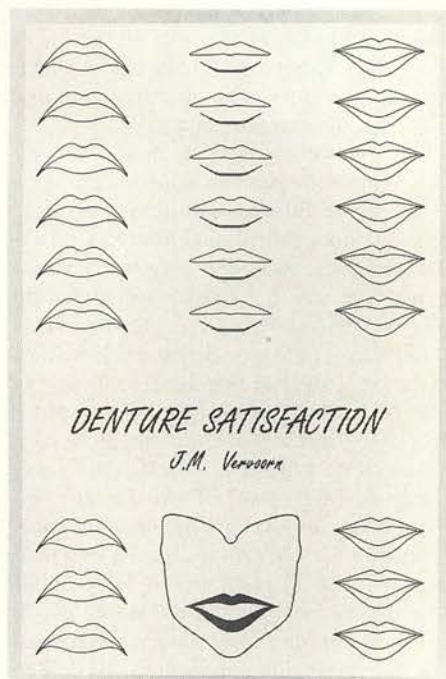

J. M. VERVOORN. Denture satisfaction. 95 pag. Academisch proefschrift rijksuniversiteit te Groningen, 1991.

De korte titel van dit proefschrift doet vermoeden dat de auteur kort van stof is. En dat klopt, want in amper 90 pagina's weet zij de resultaten van haar onderzoek te beschrijven. Toch is de waarde van het proefschrift daar niet minder om, want bij het lezen blijkt dat zij grondig te werk is gegaan en mede daarom verdient haar onderzoek de aandacht.

Successievelijk komen de betrouwbaarheid van een schaal voor het meten van de kwaliteit van en de tevredenheid met een gebitsprothese en voor het meten van de angst voor behandeling aan de orde. Vervolgens worden de resultaten beschreven van een onderzoek naar het verband tussen enerzijds tevredenheid en anderzijds de kwaliteit van een prothese, angst voor behandeling, de relatie patiënt-tandarts, enkele persoonlijkheidskenmerken van de patiënt en diens ervaringen met een prothese tot nu toe. De analyses van deze gegevens zijn helder en getuigen van een degelijke, wetenschappelijke opzet.

Die resultaten zijn echter wel wat teleurstellend. Relaties werden alleen gevonden tussen de algemene tevredenheid en de relatie patiënt-tandarts en de ervaringen van de patiënt met zijn of haar prothese tot nu toe. Deze resultaten stemmen overeen met die van de meeste andere onderzoekers op dit gebied, maar nieuw was het betrekken bij dit soort onderzoek van de factoren angst voor behandeling en persoonlijkheidskenmerken als dogmatisme en extraversie.

Op grond van haar onderzoek adviseert

de auteur algemeen-practici om bij prothesedragers met klachten over hun prothese meer aandacht te besteden aan de specifieke klacht van het individu, dan aan een algemene verbetering van de functie van de prothese. De behandeling dient erop gericht te zijn het probleem niet zozeer op te lossen, maar veeleer te verlichten. In het verlengde van dit advies moet dan ook haar opmerking worden gezien dat het onjuist is ervan uit te gaan dat een patiënt met een (nieuwe) gebitsprothese volledig tevreden kan worden gesteld.

M. A. J. van Waas, Utrecht

G. E. PALACIOS, M. SHANNON, C. F. REED. Magnetic resonance of the temporomandibular joint. 132 pag., 108 afb. Georg Thieme Verlag, Stuttgart, New York 1990. Prijs DM 98,-. ISBN 3 13 745601 0.

De kennis van de normale en van de pathologische anatomie van het kaakgewricht heeft de laatste jaren een grote vlucht genomen. Beeldvorming met behulp van magnetische resonantie (magnetic resonance imaging: m.r.i.) heeft hiertoe in sterke mate bijgedragen. Naar verwachting zal deze techniek in de toekomst een van de belangrijkste hulpmiddelen zijn bij de diagnostiek van kaakgewrichtsstoornissen. Inspelend op deze ontwikkeling leveren de auteurs met dit boek een nuttige bijdrage aan de interpretatie van m.r.-beelden van het kaakgewricht.

In de eerste drie hoofdstukken worden de voornaamste aspecten van de klinische diagnostiek en van diverse röntgenologische technieken (tomografie, artrografie, computertomografie) besproken. De fysische principes van m.r.i. komen daarna aan bod. Vervolgens wordt relatief veel aandacht besteed aan de normale anatomie van het kaakgewricht en de daarbij behorende m.r.-beelden. Hierdoor wordt de interpreteerbaarheid van de m.r.-beelden van het zieke kaakgewricht – het onderwerp van een volgend hoofdstuk – aanzienlijk vergemakkelijkt. Hoewel 'internal derangements' van het kaakgewricht in dit boek centraal staan, komen ook andere kaakgewrichtsstoornissen (zoals avasculaire necrose) aan de orde.

De combinatie van de goed leesbare, bondige tekst en de vele illustraties geeft het boek het karakter van een atlas. Als ondersteuning bij de interpretatie van de m.r.-beelden zijn naast de foto's, de hierop waarneembare structuren, steeds in lijntekeningen weergegeven.

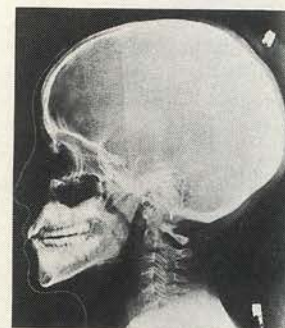
Hoewel het hier een zeer geavanceerde afbeeldingstechniek betreft, is het boek van nut voor een ieder die is geïnteresseerd

in of betrokken bij de diagnostiek van kaakgewrichtsstoornissen.

B. Stegenga, Groningen

T. D. FOSTER. A textbook of orthodontics. 3e druk, 360 pag., 196 afb. Blackwell Publications, Oxford, London, Edinburgh, Boston, Melbourne 1990. Prijs £ 29.50. ISBN 0 632 02654 5.

T. D. Foster
A
TEXTBOOK
OF
ORTHODONTICS

Third edition

Blackwell Scientific Publications

De auteur stelt zich op het standpunt dat alle tandartsen niet alleen alle variaties in de occlusie, maar ook alle basisprincipes van de orthodontie dienen te kennen. In 20 hoofdstukken wordt daarom aandacht geschonken aan: de postnatale groei van het hoofd, de ontwikkeling van de occlusie (annex de invloed van skeletale, musculaire, dentale en lokale factoren), de behoefte aan en de planning van orthodontische behandelingen, tandverplaatsing, extracties, de klassen volgens Angle en de preventie.

Het boek is duidelijk geschreven en geeft, in vogelvlucht, een redelijk beeld van de genoemde onderwerpen. Helaas zijn op veel afbeeldingen de te tonen zaken slecht zichtbaar en ontbreekt bij een aantal de systematiek. Het grootste bezwaar tegen het boek is echter het feit dat er vrijwel geen aandacht wordt geschonken aan de invloed van orthodontische behandelingen (zelfs niet van extracties) op de gelaatsvorm en -expressie van de patiënt; gelaatsfoto's ontbreken dan ook nagenoeg geheel. Dit wekt de onjuiste indruk dat een behandeling op een gebitsmodel zou kunnen worden gepland. Ook het ontbreken van documentatie na afloop van de retentieperiode,

wekt eveneens ten onrechte de indruk dat bereikte resultaten steeds definitief zijn.

Andere punten van kritiek betreffen de headgear-behandeling, de onvoldoende aandacht voor de (vele) problemen die vaste apparatuur met zich meebrengt, de aanduiding van de classificaties met niet-Romeinse cijfers en de uiterst geringe aandacht voor het centrale probleem van de groeivoorspelling bij de behandeling van klasse III-afwijkingen.

Tenslotte wekken de nogal vaak afgebeelde laterale schedelopnamen en een vrij uitgebreide tekst over de röntgencefalometrie de indruk dat het in de orthodontie slechts om sagittale (en soms verticale) aspecten zou gaan. Dit is een simplificatie die bij de huidige kennis van zaken niet meer past.

Al met al is dit boek te oppervlakkig om de tandarts een goed inzicht in de complexiteit van het vakgebied der orthodontie te geven. Ook de hier en daar nagestreefde diepgang (röntgencefalometrie, tandverplaatsing) draagt daar onvoldoende toe bij. De prettige leesbaarheid heeft dan ook het bezwaar dat de argeloze lezer zou kunnen denken – met alle nadelen van dien – dat de orthodontie eenvoudig is.

H. Boersma, Nijmegen

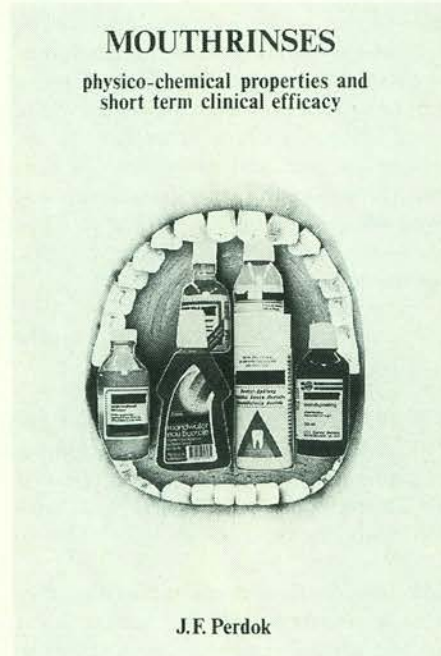
S. N. BHASKAR. Orban's oral histology and embryology. 11e druk, 489 pag., 601 afb. Mosby Year Book, St. Louis, Baltimore, Boston, Chicago, London, Philadelphia, Sydney, Toronto 1991. Prijs £ 29.95. ISBN 0 8016 0239 4.

Dat het oorspronkelijk door Orban geschreven boek thans de elfde druk beleeft, geeft al aan dat het, op het gebied van de histologie en de embryologie van de mond, een min of meer onbetwiste 'klassieker' is. Voor studenten en ook voor universiteitsmedewerkers van vrijwel alle tandheelkundige disciplines is het al vele jaren een ideaal studieboek respectievelijk naslagwerk geweest.

Vermoedelijk uit financiële overwegingen zijn de kleurenafbeeldingen uit de voorafgaande drukken helaas vervangen door zwart-wit afbeeldingen. Verder valt op dat de literatuurlijsten, waarvan er steeds één aan het einde van elk hoofdstuk is opgenomen, nauwelijks zijn bijgewerkt ten opzichte van, bijvoorbeeld, de achtste druk uit 1976. De aansluiting met de opvattingen en ontwikkelingen in de kliniek is daardoor op vele plaatsen langzamerhand verloren gegaan. Vooral om die reden valt te vrezen dat het boek zijn plaats in het tandheelkundige curriculum zal gaan verliezen.

I. van der Waal, Amsterdam

J. F. PERDOK. Mouthrinses. Physico-chemical properties and short term clinical efficacy. 111 pag. Academisch proefschrift rijksuniversiteit te Groningen. Krips repro, Meppel 1991.

In zeven hoofdstukken doet de auteur verslag van zijn onderzoek naar de eigenschappen van zeven mondspoelmiddelen (waarvan ook enkele in Nederland verkrijgbaar zijn) en hun effect op plaquevorming en gingivitis.

Natuurlijk ontbreekt het overzicht van de literatuur, die over dit onderwerp eerder werd gepubliceerd, niet en dan blijkt dat chloorhexidine – ondanks verschillende nadelen die deze stof bezit – het veelvuldigst in mondspoelmiddelen verwerkt is. Niettegenstaande het vele onderzoek dat op dit terrein is verricht, komt uit de literatuur duidelijk aan het licht dat er nog steeds geen anti-plaquemiddel is gevonden dat zonder bezwaren voor langere tijd kan worden gebruikt.

Daarna wordt verslag gedaan van het eigenlijke onderzoek: het onderzoek naar de adsorptie van de actieve en therapeutische stoffen uit de mondspoelmiddelen aan glazuur, met behulp van de XPS-techniek (X-ray Photoelectron Spectroscopy) en randhoekmetingen. XPS toonde een adsorptie aan van zowel de actieve als de niet-actieve stoffen en in alle gevallen nam de vrije oppervlakte-energie toe behalve bij het middel Meridol®. Maar ondanks deze verhoging van de vrije oppervlakte-energie hebben toch alle middelen een zeker plaque reducerend effect.

Vervolgens worden de fysisch-chemische eigenschappen (oppervlaktenspanning, randhoek, viscositeit, penetratiecoëfficiënt, zuurgraad en buffercapaciteit) besproken. De penetratiecoëfficiënt is van belang, omdat dit de maat is waarin het vermogen van een vloeistof om door te

dringen in capillairen en kleine ruimten wordt uitgedrukt: approximale ruimten. Wat dit betreft bestaan er grote verschillen tussen de diverse mondspoelmiddelen: de penetratiecoëfficiënt varieert met een factor 1.8. De zuurgraad, die van belang is voor de smaak en de stabiliteit van de vloeistof en een belangrijke rol speelt bij de de- en remineralisatie van het glazuur, is veelal het resultaat van een compromis: sommige middelen zijn extreem zuur.

Het groeiremmende vermogen van de mondspoelmiddelen werd onderzocht door de Maximal Inhibiting Dilution (MID) te bepalen onder gebruikmaking van vijf bacteriestammen, waarvan wordt aangenomen dat zij een belangrijke rol spelen bij het ontstaan van cariës en gingivitis. Hibident® werd – omdat het 0,2% chloorhexidine bevat – als een positieve controle gebruikt. Ook hier was, vergeleken met Hibident, het effect van Meridol het grootst.

Ten slotte blijken de klinische effecten van de mondspoelmiddelen op plaque, gingivitis en de *in vivo* vrije oppervlakte-energie gering. Zestig proefpersonen spoelden met één van de middelen gedurende zes dagen, twee maal per dag (30 seconden, 10 ml) en zij werden gecontroleerd met behulp van de gebruikelijke indices (PI, GI en PP) en door het bepalen van de vrije oppervlakte-energie. Zoals gezegd, geen van de producten bleek in staat de vrije oppervlakte-energie sterk te beïnvloeden of grote veranderingen te veroorzaken in de samenstelling van de plaque. De slotconclusie luidt dan ook dat er behoefte bestaat aan mondspoelmiddelen die qua werking gelijk zijn aan chloorhexidine, maar minder nadelige effecten vertonen.

B. Z. Deenik, Heemstede

D.I. BLAUSTEIN, L.B. HEFFEZ. Arthroscopie atlas of the temporomandibular joint. 117 pag. Lea & Febiger, Philadelphia, London 1990. Prijs £ 42.07. ISBN 0 8121 1242 3.

Arthroscopie van het kaakgewricht wordt toegepast zowel ten behoeve van de diagnostiek als de behandeling van kaakgewrichtsaandoeningen (de zogenaamde kijkoperatie). Tijdens een diagnostische arthroscopie worden de gewrichtsstructuren geïnspecteerd. Zo wordt een indruk verkregen van de positie en mobiliteit van de discus articularis, de kwaliteit van de articulerende oppervlakken en van de kwaliteit van de synoviale membraan.

Dit boek beschrijft de arthroscopische anatomie van zowel het gezonde als het pathologische kaakgewricht. De beschrijving van de pathologie beperkt zich tot de verschillende vormen van discusluxatie en de waarneembare degeneratieve veranderingen van de gewrichtsoppervlakken. Of

de discusluxatie de oorzaak of het gevolg is van degeneratieve veranderingen van het gewrichtskraakbeen en het onderliggende bot, kan nog niet worden vastgesteld.

Het benodigde instrumentarium voor en de techniek van het artroscopiëren worden uitvoerig beschreven. Echter, op bepaalde punten maakt het boek reeds een verouderde indruk. Dat is niet verwonderlijk, omdat artroscopie van de kleine gewrichten een relatief jonge techniek is, die in een hoog tempo tot ontwikkeling wordt gebracht. Zo wordt de artroscopische chirurgie slechts summier beschreven en wordt over de therapeutische effecten niets gemeld. De diagnostische en therapeutische mogelijkheden van artroscopie van het kaakgewricht kunnen om bovengenoemde redenen op dit moment nog niet uitputtend worden beschreven. Dit boek kan als een eerste aanzet daartoe worden beschouwd. De tekst maakt hier en daar helaas een enigszins rommelige indruk, maar het fotowerk is van redelijke kwaliteit.

Voor een ieder die is geïnteresseerd in de artroscopie van het kaakgewricht is het een aanbevelenswaardig werk.

L. G. M. de Bont, Groningen

D. A. McGOWAN. An atlas of minor oral surgery: principles and practice. 144 pag. Martin Dunitz Publishers, London 1989. Prijs £ 29.95. ISBN 0 94826 65 0.

De auteur beoogt met deze atlas een leidraad voor de algemeen-practicus, die zich de dento-alveolaire chirurgie eigen wil maken. Alle beschreven ingrepen kunnen in dertig minuten, onder lokale anesthesie, worden uitgevoerd.

Sterke kanten van dit werkboek zijn: de prachtige uitgave, de vele duidelijke kleurenfoto's en de systematische wijze waarop de operatiemethoden worden uitgelegd. Maar de summier tekst is niet volledig en aan de follow-up en de postoperatieve complicaties wordt nauwelijks aandacht besteed.

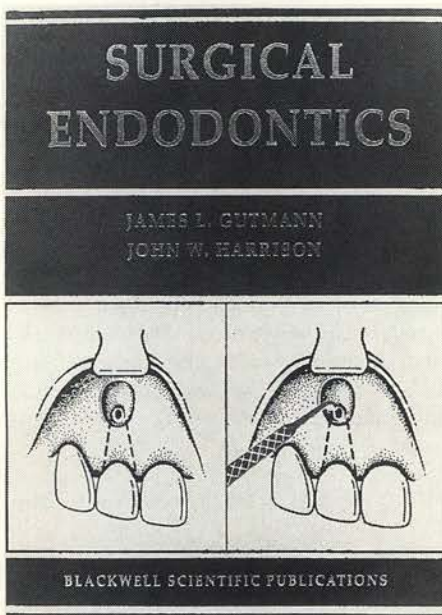
Bij het onderwerp 'röntgendiagnostiek' zijn veel orthopantomogrammen afgebeeld, terwijl de algemeen-practicus deze meestal niet tot zijn beschikking heeft. De verwijdering van wortelresten wordt geïllustreerd en beschreven aan de hand van de operatieve verwijdering van een laterale incisief in de bovenkaak. En dat is het dan; het splitsen van, bijvoorbeeld, radices van molaren in onder- en bovenkaak wordt buiten beschouwing gelaten. Ook het splitsen en fragmentarisch verwijderen van geïmpacteerde derde molaren in de onderkaak, wordt node gemist. De apexresectie wordt kort behandeld en alleen toegelicht aan de hand van de retrograde wortelkanaalafsluiting. De orthograde afsluiting van het wortelkanaal blijft buiten beschouwing. De

preprothetische chirurgie toont, onder andere, stap voor stap de excisie van een irritatiehyperplasie. Maar aan de belangrijkste eerste stap, het inkorten van de te lange protheserand, wordt geen aandacht besteed. Bij de behandeling van de cyste ontbreekt de marsupialisatie en de verwijdering van een mucokèle zonder excisie van de overliggende mucosa vraagt om problemen en is daarom niet aan te bevelen. Voor het sluiten van een oude antrumperforatie zonder de sinus maxillaris te spoelen, zoals wordt gesuggereerd, geldt hetzelfde.

Het is jammer dat dit boek een onvolledig beeld geeft van de dento-alveolaire chirurgie, maar ondanks de tekortkomingen is de opzet van dit werkboek duidelijk.

K. G. H. van der Wal, Leeuwarden

J. L. GUTMANN, J. W. HARRISON. Surgical endodontics. 576 pag., 377 afb. Blackwell Scientific Publications, Oxford, London, Edinburgh, Melbourne, Paris, Berlin, Vienna 1990. Prijs £ 89.50. ISBN 0 86542 096 3.

Beide auteurs zijn reeds vele jaren bekend om hun heldere artikelen over diverse onderdelen van de periradicaire chirurgie. Daarom is het verheugend te constateren dat zij thans de stap hebben genomen tot het schrijven van een compleet boek over dit onderwerp. Het is een uitstekend boek geworden dat iedere tandarts en tandarts-specialist, met belangstelling voor de endodontie, zou moeten lezen. In tegenstelling tot de meeste boeken over de chirurgische endodontie, is dit werk niet geschreven vanuit een overwegend chirurgische invalshoek, maar veel meer vanuit de endodontologische grondbeginselen. Voor zover het in de herinnering ligt, is dit het eerste

boek dat duidelijk het complementaire karakter van de periradicaire chirurgie ten opzichte van de niet-chirurgische behandelmethoden onderschrijft. Behalve aan de specifiek chirurgische technieken wordt dan ook ruim aandacht besteed aan meer algemene onderwerpen, zoals de problematiek rond de endodontische vulmaterialen.

Het boek bestaat uit vier onderdelen: 1. historische, anatomische en biologische perspectieven; 2. periradicaire chirurgie; 3. fistulaire chirurgie en 4. correctieve chirurgie. Elk deel is weer onderverdeeld in diverse hoofdstukken.

Hoewel men anno 1991 in een dergelijk standaardwerk kleurenafbelingen zou verwachten, komt het ontbreken daarvan niet als storend over. De grote hoeveelheid röntgenfoto's en de goede contrasten in de klinische afbeeldingen bieden de zwart-wit-fotografie voldoende mogelijkheden.

W. van Welsen, Bilthoven

S. SATO, P. PARSONS. Eruption of permanent teeth. A color atlas. 100 pag. Ishiyaku EuroAmerica, Inc., St. Louis, Tokyo 1990. Prijs \$ 69. —. ISBN 0 912791 44 6.

De titel van dit boek doet meer vermoeden dan de inhoud te bieden heeft; het beschrijft namelijk uitsluitend de doorbraak van de blijvende gebitselementen (met uitzondering van de derde molaren) vanaf de eerste perforatie van het mondslijmvlies tot de volledige doorbraak van de snijrand respectievelijk tot de doorbraak van een derde tot de helft van de kroonhoogte. Het boek is oorspronkelijk in het Japans verschenen en het heeft dan ook betrekking op een steekproef uit de Japanse populatie. Centraal thema is de cariëspreventie van doorbrekende blijvende elementen. De auteurs streven dit na door de eerste fase van de doorbraak van alle blijvende elementen te laten zien in een longitudinale serie van 25 à 30 occlusale en labiale/buccale intra-orale kleurenopnamen (6 × 9 cm), vervaardigd met tussenpozen van één of twee weken, die aldus een periode van 20-25 weken omvat. Op sommige punten wordt de ontwikkeling verduidelijkt aan de hand van foto's van gipsmodellen. De lezer verkrijgt zo een gedetailleerd beeld van de verhoudingen tussen kroon en slijmvlies tijdens de eerste fase van de doorbraak van één enkel element. De tekst bij de afbeeldingen wijst vooral op de cariësriscico's. Dat cariës een belangrijk thema is, blijkt uit sommige afbeeldingen waarop melkmolaren met gouden inlays kunnen worden waargenomen! Het is dan ook niet verwonderlijk dat de auteurs adviseren tot vroege preventieve maatregelen, met name bij relatief vroeg doorgebroken kiezen. Na de beschrijving van de eruptie van elk element, volgt een

zogenaamde clinical memo waarin een kort overzicht van de cariësriscico's op de verschillende tijdstippen van de eerste doorbraakfase wordt gegeven. Dit betreft echter telkens een enkele longitudinale serie en de auteurs gaan niet in op de vele variaties die in de eerste doorbraakfase mogelijk zijn. Voorts bevat het boek een volledige longitudinale reeks van foto's van gebitsmodellen die de ontwikkeling beschrijven van acht maanden tot 15 jaar, met intervallen van twee tot vier maanden.

In de inleiding is een aantal korte overzichten, met tabellen, schema's en series tekeningen, opgenomen waarin de eruptiefasen, eruptievolgorde en doorbraaktijden, alsmede hun variaties binnen de Japanse populatie, worden beschreven. In de voorlaatste hoofdstukken wordt summier ingegaan op de ruimte-ontwikkeling in de tandbogen en op gestoorde gebitsontwikkeling, gebaseerd op literatuuronderzoek. Eruptiestoornissen in engere zin en orthodontische problemen komen niet aan de orde. Verder wordt kort ingegaan op de cariësdagnostiek en de kans op uitbreiding van cariës in het wisselgebijt. Het boek besluit met een beknopt hoofdstuk over etiologie en frequentie van cariës bij de Japanse jeugd, gevolgd door een dieetadvies.

De typografische verzorging staat op een zeer hoog peil, er is echter een aantal storende zet/drukkfouten. De 53 literatuurverwijzingen (van 1928 tot 1973) zijn voor bijna de helft Japans, met name de meest recente verwijzingen zijn van Japanse oorsprong. Dit boek is geschikt om te worden geraadpleegd door studenten, mondhygiënist en tandartsen die hun inzicht in de eerste fase van de doorbraak van blijvende gebitselementen willen vergroten en het verdient zeker een plaats in de universiteits- en vakgroepsbibliotheken.

R. B. Kuitert, Amsterdam

W. BOONSTRA. Protein-apatite interactions in dentine. 101 pag. Academisch proefschrift rijksuniversiteit te Groningen, 1991.

Een opvallend verschil tussen glazuur (minder dan 1%) en dentine (bijna 20%) is het eiwitgehalte. Uit diverse publikaties is bekend dat het oplossen van glazuur wordt geremd door geadsorbeerde eiwitten, die, bijvoorbeeld, uit het speeksel afkomstig zijn. Bij wortelcariës zouden de eiwitten uit het dentine wel eens een dergelijke remmende rol kunnen spelen. Dit lijkt de uitgangshypothese te zijn geweest voor het onderzoek dat in dit proefschrift wordt beschreven.

De auteur beschrijft, aan de hand van *in vitro* experimenten met runderdentine (als schijfjes of in de vorm van poeder), dat in verdund azijnzuur behalve het mineraal

ook eiwitten in oplossing gaan, uitgezonderd het meest voorkomende dentine-eiwit: collageen. Toch komt maar een deel van de 'oplosbare' eiwitten vrij. Blijkbaar re-adsorbeert de rest aan de nieuw gevormde mineraaloppervlakken in de laesie. Deze veronderstelling is gebaseerd op de bevinding dat verschillende fracties van niet-collagene eiwitten zeer sterk adsorberen aan synthetisch hydroxyapatiet. Een belangrijke conclusie die hieruit valt te trekken is dat door deze reprecipitatie het oplossen van het mineraal wordt geremd.

De betrokkenheid van de niet-collagene eiwitten zou ook kunnen blijken uit de effecten van een korte behandeling van dentineschijfjes met een 2%-ige oplossing van glutaraaldehyde. Zo'n behandeling doet covalente bindingen tussen eiwitmoleculen ontstaan. Bij de dentineschijfjes zou dat, in een dun laagje onder het oppervlak, onder meer de koppeling van de oplosbare eiwitten aan het onoplosbare collageen tot gevolg hebben. Jammer genoeg wordt dit niet met experimentele gegevens onderbouwd. Wel blijkt, dat na zo'n behandeling, de demineralisatie in verdund azijnzuur sterk wordt geremd, een bevinding die verder onderzoek zeker rechtvaardigt.

Het proefschrift geeft – in een wat stroef Engels, maar met heldere illustraties – een indruk van de verschillen tussen de mechanismen van glazuur- en dentinecariës, met name voor wat betreft de effecten van interne en externe eiwitten op de oplosbaarheid van het mineraal. Terecht wordt opgemerkt dat meer experimenten nodig zijn om het geschetste beeld te onderbouwen en aan te vullen. Voor iedereen die geïnteresseerd is in de wetenschappelijke achtergronden van het (wortel)cariësonderzoek, biedt dit proefschrift een beeld van één van de benaderingswijzen waarop het mechanisme van het cariësproces kan worden onttrafeld.

J. J. M. Damen, Amsterdam

Recensie-exemplaar

Het merendeel van de hier aangekondigde uitgaven zal nog nader op deze plaats worden besproken.

1. G. L. DE LANGE. Tandheelkundige implantologie. Implanteren en het maken van suprastructuren in de algemene praktijk. 250 pag. Bohn Stafleu Van Loghum, Houten 1991. Prijs f 345,—. ISBN 90 6065 037 9.
2. J. KATUS, A. VAN DER MEIDEN (red.). Jaarboek public relations en voorlichting 1990. 166 pag. Dick Coutinho, Muiderberg 1990. Prijs f 24,50. ISBN 90 6283 816 2.
3. H. E. SCHROEDER. Oral structural biology. Embryology, structure, and function of normal hard and soft tissues of the oral cavity and temporomandibular joints. 424 pag. Georg Thieme Verlag, Stuttgart, New York 1991. Prijs DM 48,—. ISBN 3 13 757601 6.
4. C. HILLAM. Brass plate and brazen impudence. Dental practice in the provinces 1755-1855. 339 pag. Liverpool university press, Liverpool 1991. Prijs £ 17.50. ISBN 0 85323 117 6.
5. WORLD HEALTH ORGANIZATION. World health forum. An international journal of health development. Volume 12, number 1, 1991. 120 pag. Geneva: World Health Organization, 1991. Prijs Sw. fr. 18,—.
6. O.R.V. INSTITUT DER DEUTSCHEN ZAHNÄRZTE. Das dental Vademecum 1990/91. 1101 pag. Köln: Deutscher Ärzte-Verlag, 1990. Prijs DM 124,—. ISBN 3 7691 4031 1.
7. P. HÖRSTED-BINDSLEV, L. MAGOS, P. HOLMSTRUP, D. ARENHOLT-BINDSLEV. Dental amalgam – A health hazard? 144 pag. Copenhagen: Munksgaard, 1991. Prijs DKK 160,—. ISBN 87 16 10328 9.
8. L. P. SAMARANAYAKE, F. SCHEUTZ, J. A. COTTONE. Infection control for the dental team. 144 pag. Copenhagen: Munksgaard, 1991. Prijs DKK 150,—. ISBN 87 16 10368 8.
9. TNO. Experimental and clinical caries research. TNO-rapport. 81 pag. Leiden: Nederlands Instituut voor Praeventieve Gezondheidszorg TNO, 1991. Prijs f 36,50. ISBN 90 6743 194 y.
10. P. BANKS. Killey's fractures of the mandible. Fourth edition. 140 pag. Oxford: Butterworth-Heinemann Ltd., 1991. Prijs £ 14.95. ISBN 0 7236 0708 7.